

Rola stowarzyszeń katolickich w budowaniu jedności rodzin

Istotnym czynnikiem formacji religijnej dla rodzin są ruchy i wspólnoty parafialne. Ich działalność skupiona jest na wzrost wiary, jak i na pogłębianie więzi małżeńskich i rodzinnych.

Prowadzone w parafiach duszpasterstwo rodzin realizowane we współczesnym społeczeństwie „ponowoczesnym” powinno być pomocą i wsparciem rodzinom w następujących kwestiach:

- opracowanie programu formacji i wspomagania rodziny;
- organizowanie pomocy wychowawczej;
- prowadzenie działalności kulturalno-wychowawczej, opiekuńczej dla dzieci;
- promowanie kultury bycia;
- przeciwdziałanie patologiom społecznym;
- promowanie wartości miłości i czystości;
- ukazywanie rodzicielstwa jako zadania i odpowiedzialności;
- niesienie pomocy rodzinom bezrobotnym¹.

Cechą charakterystyczną wspólnot rodzinnych jest pogłębianie duchowości małżeńskiej i rodzinnej, a także budowanie więzi autentycznej przyjaźni. Wspólnoty rodzinne przyczyniają się do licznych zmian:

- między małżonkami – wzrost jedności, pogłębienie miłości, dowartościowanie kobiety;
- pomiędzy rodzicami a dziećmi – zauważa się u rodziców lepsze zrozumienie psychiki swoich dzieci, serdeczniejszy kontakt, prowadzenie pogłębionej formacji religijnej;
- między rodzinami w grupie – tworzenie wspólnoty wiary i miłości;
- pomiędzy rodzinami a sąsiedztwem – rozwija się postawa otwarta, chętne niesienie wzajemnej pomocy;
- w parafii – wspólnoty są zaczątkiem odnowy religijnej².

1 Zob. T. E. Olearczyk, *Duszpasterstwo rodzin wobec współczesnych przemian małżeństwa i rodziny*, w: *Oblicze współczesnej rodziny polskiej*, red. B. Mierzwiński, E. Dybowska, Kraków 2003, s. 158-159.

2 Zob. R. Bieleń, *Duszpasterstwo rodzin we współczesnej Polsce*, Lublin 2001, s. 281.

dobrego wychowania dzieci w duchu chrześcijańskim. Małżeństwa „Domego Kościoła” w życiu codziennym wskazują na:

- dowartościowanie miłości małżeńskiej, której źródłem jest miłość Boża;
- rodzinę jako Kościół domowy;
- rodzinę jako katechumenat;
- rodzinę jako wspólnotę, która służy wspólnocie lokalnej /parafii/ i czuje się za nią odpowiedzialna.

Przedstawione cele są ukonkretnieniem soborowej wizji małżeństwa i rodziny⁶.

W związku z przynależnością do Ruchu „Światło-Życie”, do zadań członków „Domego Kościoła” należy:

- kształtowanie swoich członków w duchu formuły jednoźci „Światło-Życie”;
- doprowadzenie ich do przyjęcia Chrystusa jako osobistego Pana i Zbawiciela;
- pełne i odpowiedzialne uczestnictwo w życiu Kościoła lokalnego;
- budowanie i propagowanie kultury opartej na zasadach chrześcijańskich;
- służba na rzecz moralnej odnowy Narodu (Krucjata Wyzwolenia Człowieka, troska o obronę każdego poczętego życia itd.)⁷.

Z ruchu „Equipes Notre Dame” przejęte zostały następujące elementy formacyjne, które mają na celu budowanie jednoźci małżeństwa i rodziny:

- codzienna modlitwa osobista (namiot spotkania),
- regularne spotkanie ze słowem Bożym,
- codzienna modlitwa małżeńska,
- codzienna modlitwa rodzinna,
- comiesięczny dialog małżeński,
- reguła bycia (systematyczna praca nad sobą),
- uczestnictwo, przynajmniej raz w roku, w rekolekcjach formacyjnych⁸.

Wprowadzenie w życie tych elementów ma na celu zbliżenie się do Boga i pogłębienie duchowości małżeńskiej. Ich realizacja odbywa się poprzez codzienny wspólny wysiłek małżonków, podejmujących poszczególne zobowiązania, oraz poprzez wzajemną pomoc małżeństw w kręgu w dążeniu do Chrystusa.

6 Zob. A. Metrowa-Wasilewicz, *Leksykon ruchów...*, dz. cyt., s. 47.

7 Zob. tamże.

8 Zob. <http://www.opole.oaza.org.pl/domowy.thm>.

Najważniejsze cechy ruchu:

- chrystocentryzm – dążenie do pełnej komunii z Chrystusem Odkupicielem (*Akt całkowitego oddania się na służbę Chrystusowi w Jego Świętym Kościele*);
- ideał Nazaretu – naśladowanie Jezusa w Jego ubóstwie i pokorze;
- eucharystyczność – częste (w miarę możliwości – codzienne) uczestnictwo we Mszy św.;
- umiłowanie środków ubogich, takich jak m.in. wyrzeczenie, zaparcie się siebie, modlitwa, jako doskonała pomoc w drodze do Boga;
- maryjność – postawa zawierzenia Matce Bożej jako Matce Kościoła (*Akt oddania się Matce Bożej na wyłączną służbę Kościołowi*);
- eklezjalność – członkowie ruchu w świetle wiary, w hierarchii Kościoła partykularnego widzą szczególny kanał łaski, z którego rodzi się relacja synowskiej miłości i posłuszeństwa wobec biskupów¹³.

Misja Służby Rodzinie

Fundacja „Misja Służby Rodzinie” działa od 1992 roku, jest polskim oddziałem FAMILY LIFE MISSION (FLM) – międzynarodowej organizacji chrześcijańskiej, która zajmuje się poradnictwem małżeńskim i rodzinnym. Misja ruchu wywodzi się z doradczej pracy i dorobku pisarskiego małżeństwa Waltera oraz Ingrid Trobischów¹⁴.

Program dzieła zawierają trzy słowa:

FAMILY – jednym z najbardziej zaniedbanych obszarów życia jest małżeństwo i rodzina;

LIFE – prawdziwa odnowa życia jest możliwa tylko przez Chrystusa;

MISSION – „Małżeństwo i rodzina są jednym z najlepszych miejsc, gdzie może wylądować Ewangelia” (W.Trobisch).

Ruch pomaga młodym ludziom w przygotowaniu do życia w rodzinie, pomaga małżonkom, rodzicom, a także szkołom, nauczycielom i katechetom. Działalność ruchu obejmuje wykłady i prelekcje, seminaria i obozy, a także opracowywanie i propagowanie materiałów dotyczących rodziny¹⁵.

Program pracy oparty jest na zasadach biblijnych, zawiera:

- głoszenie Ewangelii – Dobrej Nowiny,
- budowanie rodzin – przez popularyzowanie biblijnego, chrześcijańskiego modelu rodziny, opartego na osobistej relacji duchowej z Bogiem.

Na spotkaniach poruszane są następujące zagadnienia: przygotowanie do życia w rodzinie; budowanie jedności małżeńskiej; komunikacja

13 Zob. <http://rrn.kuria.zg.pl/>

14 Zob. <http://www.msr.org.pl/>

15 Zob. tamże.

a w niej koncerty, występy, zabawy dla dzieci, konkursy, rozgrywki sportowe, kiermasz książki itp.)²¹.

Spotkania Małżeńskie

Spotkania Małżeńskie (popularnie zwane Dialogami Małżeńskimi) są ruchem rekolekcyjnym, których zasadniczym celem jest pogłębianie więzi małżeńskiej, pomoc w lepszym i głębszym zrozumieniu się męża i żony oraz pełniejsze doświadczenie sakramentalnego wymiaru ich związku. Realizacja tego celu odbywa się poprzez proponowanie małżeństwom takiej formy dialogu, dzięki której małżonkowie będą mogli głębiej poznać się nawzajem²².

Podstawową formą pracy są dwudniowe rekolekcje, które mają charakter warsztatów. Odpowiednio przygotowane małżeństwa i kapłani wprowadzają uczestników do pracy własnej, polegającej na nauce i doświadczeniu dialogu. Praca prowadzona jest wyłącznie przez samych małżonków. Program oparty jest na nowoczesnej wiedzy z zakresu psychologii komunikacji i teologii. Ponadto pozwala on każdej parze spojrzeć na własne życie w duchu miłości. Siłą oddziaływania rekolekcji jest to, że małżeństwo może podczas nich przeżyć świeżość wzajemnych uczuć, odnowić lub odkryć na nowo swoją jedność²³.

21 Zob. tamże, s. 398-399.

22 Zob. A. Metrowa-Wasilewicz, *Leksykon ruchów...*, dz. cyt., s. 288-289; Rada Ruchów Katolickich, *Ruchy katolickie...*, dz. cyt., s. 73-78. <http://www.spotkania-malzenskie.pl>.

23 Zob. A. Metrowa-Wasilewicz, *Leksykon ruchów...*, dz. cyt., s. 288-289; <http://www.spotkaniamalzenskie.pl/>. Na stronie internetowej Spotkań Małżeńskich możemy przeczytać interesujące świadectwa małżeństw na temat odbytych wspólnie tego typu rekolekcji. Oto niektóre z nich: Żona: „Przeżyliśmy najpiękniejszy weekend od czasu naszego ślubu. Nie wiedzieliśmy, że możemy jeszcze przeżywać tak wspaniałe chwile. Ten weekend nauczył nas od nowa ze sobą rozmawiać. Mąż sam zaproponował, abyśmy chodzili na spotkania poweekendowe. Nie umiem słowami podziękować za wszystko, za modlitwę za nas, za to, że pomogliście mi państwo odnaleźć w sobie przebaczenie. Mogę powiedzieć tylko DZIĘKUJĘ, ale czuję, że to za mało. Kiedyś przeczytałem, że miłość trwa tylko do 20 roku małżeństwa, potem jest tylko przyjaźń. Okazuje się, że to nieprawda”. Mąż: „Dialog, na który wcale nie miałem ochoty, przywrócił nam dom jako miejsce wzajemnej życzliwości i miłości. Przedtem byliśmy bezdomni, chociaż mieliśmy niezłe urządzone mieszkanie. Ale to mieszkanie było tym, czym dworzec dla bezdomnych: miejscem noclegu, pobytu, mijania się ludzi dla siebie obcych. To, co nam zaproponowano na Spotkaniach Małżeńskich, pozwoliło nam odkryć na nowo, jak wiele nas łączy i przynosi radość, pokój, porozumienie. Od początku przez okres naszego małżeństwa goniliśmy za karierą. Dziś widzę, że pogubiliśmy się całkowicie. Straciliśmy te lata bezpowrotnie. Wyjeżdżając stąd, zostawiamy za sobą przeszłość”.

Działalność pastoralna Kościoła powinna być ukierunkowana na rodzinę, jako podstawową wspólnotę kościelną. W ramach duszpasterstwa specjalistycznego należy rozwijać działalność ruchów i stowarzyszeń dla rodzin. Za najważniejszy cel podejmowanych inicjatyw pastoralnych uznać należy stałą formację religijną oraz umacnianie więzi małżeńskich i rodzinnych.

Summary

The non-governmental sector plays more and more important role in satisfying all kinds of social needs. Its involvement in solving social problems is often much more greater than it is in the case of public institutions. Non-governmental organizations are recognized by local authorities and the state to be a serious partner in charge of organization of collective life.